

РЕШЕНИЕ

№ 20651

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 73 СЪСТАВ, в публично заседа.е на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИАН ЛЮБ. ЛАКОВ

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ АНТ. СОПОТСКА
като разгледа докладваното от ЕМИЛИАН ЛЮБ. ЛАКОВ Гражданско дело
№ 20221110162989 по описа за 2022 година

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искове по чл. 128, т.2 КТ и по чл.215 КТ

Ищецът Й. Д. К. моли за осъждането на ответника ТРАНС-ЦИМЕНТ Е ЕООД да му плати следните суми: на осн. чл.128, т.2 КТ - 550 лв., претендирана като трудово възнаграждение за месец октомври 2021 г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 8.2.2022 г. (пред РС-Варна), и на осн. чл. 215 КТ сумите от 1435 евро и 160,00 лв. - командировъчни пари за септември и октомври 2021 г., ведно със законната лихва за забава от подаването на исковата молба (08.02.2022 г.) до изплащането на сумата.

Ответникът ТРАНС-ЦИМЕНТ Е ЕООД оспорва исковете по основА.е и размер. Твърди, че трудовото възнаграждение за м. октомври 2021 г. е платено на 08.04.2022 г. Посочва, че на ищеца не са му били възлагА. курсове в чужбина, респ. същият не е осъществил такива, поради което командировъчни пари не му се дължат.

Съдът, като прецени събрА.те по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Безспорно е по делото, че на 08.12.2020 г. стрА.те са сключили трудов договор, по силата на който ищецът е изпълнявал длъжността "шофьор на

товарен автомобил над 12 т.", като трудовото правоотношение е прекратено на 30.11.2021 г. по взаимно съгласие.

След подаване на исковата молба, ответникът е установил, че плащането на трудовото възнаграждение за м. октомври 2021 г. е извършено по грешна банкова сметка и на 08.04.2022 г. ответникът е заплатил на ищеца претендираното по чл. 128, т. 2 КТ трудово възнаграждение в размер на 568,94 лв., дължимо за м. октомври 2021 г.

Според приетата по делото ССЧЕ, ако се дължат командировъчни, размерът им за процесния период е 735 евро и 160 лв.

При така установените факти съдът стигна до следните правни изводи:

Относно иска по чл.128, т.2 КТ:

Този иск е обусловен от доказването от страна на ищеца на трудовия договор и изпълнението му. Според чл.8 КТ добросъвестното изпълнение на трудовия договор се предполага, поради което ответникът носи тежестта да опровергае твърденията на ищеца, че е престира работна сила в периода, за който се претендира трудово възнаграждение. В настоящия случай това обстоятелство не се оспорва от работодателя, който твърди, че е погасил задълженията си със забава – на 8.4.2022 г. Плащането след подаване на исковата молба следва да се вземе предвид на сон. чл.235, ал.3 ГПК и искът – да се отхвърли.

За периода 8.2.2022 – 8.4.2022 г. на осн. чл.214, ал.1 ГПК, вр. чл.245, ал.2 КТ, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД ответникът е задължен да плати на ищеца обезщетение за забава, което съдът изчисли по реда на чл.162, ал.2 ГПК, че се равнява на **9,17 лв.**

Относно иска по чл.215 КТ:

Командиrowането по смисъла на чл. 121 и чл. 121а КТ представлява едностранно изменение на трудовия договор от страна на работодателя, при което се променя мястото на работа на работника или служителя.

Според чл.215 КТ при командироване работникът или служителят има право да получи брутно си трудово възнаграждение още и пътни, дневни и квартирни пари при условия, определени от Министерския съвет.

Не се спори по делото, че ответникът не е командирован и не е

изпълнявал работата си в чужбина

Съгласно чл.6, ал.1, т.1 от Наредба за командировките в страната не се считат командировани лицата, които извършват постоянната си работа през време на пътуването - работници от локомотивни и други превозни бригади, **шофьори**, летци, моряци, ловни и риболовни надзиратели от подвижната охрана и др.;

Процесният случай е именно такъв. Ищецът е изпълнявал трудовите си функции на длъжност шофьор, поради което е налице цитираната хипотеза и не се счита за командирован при изпълнение на тази работа.

Изложеното показва, че искът е неоснователен и следва да се отхвърли.

Относно направените по делото разноски:

На осн. чл.78, ал.1 ГПК ответникът е задължен да плати на ищеца направените по делото разноски, съразмерно на уважените части от исковете. Ответникът по аргумент на противното от хипотезата по чл.78, ал.2 ГПК е задължен да плати на ищеца обезщетение за направените по делото разноски за частта от исковете, за които е дал повод да бъдат предявени – в случая иска по чл.128, т.2 КТ задължението по който е платено след подаване на исквата молба. Ето защо, ответникът е задължен да плати на осн. чл.38 от ЗА на процесуалния представител на ищеца – адв.П. П. П. 15,64 % от 652,57 лв. (на осн.чл.7, ал.2 от Наредба 1/2004 на ВАдвС), т.е. 102,06 лв.

Ищецът на осн. чл.78, ал.3 ГПК е задължен да плати на ответника направените по делото разноски, съразмерно на отхвърлените искове - 84,36 % от 1000,00 лв., т.е. 843,60 лв.

Предвид изложеното, Софийският районен съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника „ТРАНС-ЦИМЕНТ Е“ ЕООД с ЕИК 200984524 и седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Черни връх“ № 190 да плати на ищеца Й. Д. К. с ЕГН ***** и адрес: гр. Варна, ул. „ИвА.ца Данчев“ № 11 на осн. чл.214, ал.2 ГПК, вр. чл.245, ал.2 КТ, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД – **9,17 лв.**, представляваща обезщетение за забава за периода след подаване на исквата молба - 8.2.2022 – 8.4.2022 г., за плащане на сумата по чл.128, т.2 КТ от 550,00 лв. - трудово възнаграждение за месец октомври 2021 г. и

ОТХВЪРЛЯ изцяло осъдителните искове:

по чл.128, т.2 КТ за сумата от **550,00 лв.**, претендирана като трудово възнаграждение за месец октомври 2021 г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 8.2.2022 г. (пред РС-Варна), и

по чл. 215 КТ - **1435 евро** и **160,00 лв.** - командировъчни пари за септември и октомври 2021 г., ведно със законната лихва за забава от подаването на исковата молба (08.02.2022 г.) до изплащането на сумата. ,

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.1 ГПК, вр. чл.38 ЗА вр. на осн.чл.7, ал.2 от Наредба 1/2004 на ВАдвС ответника „ТРАНС-ЦИМЕНТ Е“ ЕООД с ЕИК 200984524 да плати на адв. П. П. П. от АК-гр.Варна с личен № 1600160090 и адрес в гр.Варна, бул.Мария Луиза 21А, офис 2 сумата от **102,06 лв.** – възнаграждение за оказаната безплатна правна помощ за ищеца по настоящото дело Й. Д. К. ЕГН *****.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.3 ГПК ищеца Й. Д. К. ЕГН ***** да плати на ответника „ТРАНС-ЦИМЕНТ Е“ ЕООД с ЕИК 200984524 сумата от **843,60 лв.** – обезщетение за направените по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване по реда на Глава двадесета от ГПК – с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на стрА.те.

Преписи от решението да се връчат на стрА.те на съдебните им адреси!

Съдия при Софийски районен съд: _____